

Môi trường đấu tranh chưa bao giờ thuận lợi như lúc này

Bùi Tín viết riêng cho VOA

30/4/1975-30/4/2012, 37 năm đã qua kể từ khi cuộc chiến tranh huynh đệ tương tàn phi lý đã chấm dứt trên đất nước ta. Với thời gian, nhận thức về thời cuộc đã ngày càng sáng tỏ trong tâm thức của người Việt Nam ta. Những quan điểm đối lập do hoàn cảnh lịch sử, do thành kiến và định kiến, do tác động của những học thuyết xa lạ dần dần được tháo gỡ và xóa bỏ, đưa lại một đồng thuận gần như thống nhất rất quý báu và đáng mừng.

Đó là nhận thức rằng học thuyết Mác - Lênin được một số người lãnh đạo cộng sản du nhập vào Việt Nam là một học thuyết sai lầm, nguy hiểm, trái với bản chất nhân đạo của con người, đã phá sản hoàn toàn ở bất cứ nơi nào nó được áp dụng - từ châu Âu, sang Liên Xô cũ, đến Trung Âu và Đông Âu, và ở ngay những nơi nó còn được xưng tụng một cách giả dối như Trung Quốc, Việt Nam, Cuba, Bắc Triều Tiên.

Đó là nhận thức rằng nếu như những người lãnh đạo cộng sản Việt Nam không du nhập chủ nghĩa Mác-Lênin, chủ nghĩa cộng sản vào Việt Nam thì cuộc chiến tranh Pháp -Việt đã có thể tránh khỏi, vì chính quyền Pháp và phương Tây lúc ấy theo chiến lược be bờ (Containment Strategy) ngăn chặn làn sóng cộng sản độc tài và phi nhân do Liên Xô cầm đầu. Nếu như nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa và nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa không tự nguyện là tiền đồn của phe cộng sản do Đế Tam Quốc tế Cộng sản thành lập thì cuộc chiến tranh Việt-Mỹ đã không thể xảy ra.

Nhiều đảng viên cộng sản Việt Nam, đặc biệt là các đảng viên trẻ và trí thức, kể cả đảng viên kỳ cựu, lão thành, có công tâm, nay đã biết rằng Quốc hội châu Âu đã lên án chủ nghĩa cộng sản là tội ác khủng khiếp, là sai lầm lớn nhất của lịch sử loài người, và giữa thủ đô Washington của Hoa Kỳ đã dựng lên bức tượng đài kỷ niệm hơn 100 triệu nạn nhân của chủ nghĩa Cộng sản, trong đó có hàng triệu nạn nhân người Việt bỏ mạng trong chiến tranh, trong cải cách ruộng đất, trong tàn sát các đảng phái yêu nước, trong đàn áp phong trào đòi tự do và dân chủ.

Từ nhận thức về lịch sử trên đây, đông đảo nhân dân ta ngày càng nhận rõ đảng CS hiện nay không những không còn là động lực của lịch sử mà trên thực tế đã trở thành trở ngại cho sự phát triển của đất nước và cản trở sự hội nhập với thế giới.

Gần đây đảng CS qua Hội nghị Trung ương 4/Khóa XI đã thú nhận sự trì trệ, tha hóa của mình, báo động về quá trình suy thoái đạo đức nhân cách tệ hại nhưng không đưa ra được biện pháp nào có thể có hiệu quả. Qua thực tế có thể khẳng định Trung ương và Bộ Chính trị đảng CS đang đối mặt với một vụ án khổng lồ, đó là cả 88 triệu người Việt trong đó có 50 triệu nam nữ công dân có thể phát đơn kiện hơn 200 con người đó đã biến thủ bao nhiêu của cải tiền bạc của đất nước, của nhân dân, tự tiện cất từng mảng lớn ngân sách quốc gia cho ngân sách của đảng, đã tước đoạt biết bao ruộng đất của nông dân để chia nhau, đã uơu hèn và tham lam để cho bọn bành trướng chiếm đất, chiếm biển, chiếm đảo của ta, đã quản lý một cách quan liêu và tham nhũng 17 tập đoàn kinh tế nhà nước, để hoang phí hết chục ngàn tỷ đồng này đến chục ngàn tỷ đồng khác – như vụ Vinashin, rồi đến vụ VN Petro, rồi tàn bạo trừng trị mọi tiếng nói gay gắt tố cáo họ.

Họ là thủ phạm làm cho văn hóa suy đồi, đạo lý băng hoại, y tế bệ rạc, giáo dục tàn tạ.

Tự trưng ra bộ mặt tham lam, tội lỗi, phạm pháp, tha hóa, đảng CS không còn là một nhân tố tử tế trong xã hội, nó đã tự đánh mất tính hợp pháp và chính đáng, nó phải được thay thế càng sớm càng tốt.

Chúng ta đang sống giữa thế giới văn minh, dân chủ, hiện đại, có tinh thần quốc tế đùm bọc, che chở cùng nhau hợp tác, lại có Hiến chương Liên Hiệp Quốc và một loạt văn kiện quốc tế làm nền tảng, trong đó quan trọng nhất là những Tuyên ngôn Nhân quyền, tất cả được coi như Hiến pháp của Cộng đồng Thế giới, mà chính quyền trong nước đã tự nguyện tham gia.

Chưa bao giờ bà con trong nước ta lại hiểu rõ ràng sâu sắc là cần thay đổi hẳn hệ thống chính trị của đất nước ta, không thể bằng lòng với những đổi mới hình thức, bộ phận, nhằm xoa dịu sự bất mãn của quần chúng. Đó chỉ có thể là từ hệ thống độc đảng sang hệ thống đa đảng trong trật tự luật pháp, các đảng chính trị hợp pháp vừa cộng tác vừa ganh đua thay phiên nhau cầm quyền. Đảng CS chỉ có lợi là do có ganh đua, có kiểm soát lẫn nhau, có cử tri làm trọng tài, đảng CS sẽ buộc phải giữ gìn đạo đức, tài năng, trở nên trong sạch, có công tâm hơn hiện nay, sẽ có thể lấy lại uy tín và niềm tin của quần chúng.

Trước tình hình trong nước và thế giới chưa bao giờ thuận lợi như hiện nay, mong rằng trí thức, tuổi trẻ, cá đảng viên cộng sản trong sạch lương thiện hãy suy nghĩ, trao đổi để đi đến thành lập một đảng thật lành mạnh, có thể gọi là đảng Xã hội - Dân chủ Việt Nam, hay Tập hợp Công dân Việt Nam, hay đảng Dân tộc Việt Nam... cổ súy tự do và dân chủ thật sự, công bằng xã hội, pháp quyền nghiêm minh, coi trọng phụ nữ và tuổi trẻ, phục hồi những giá trị văn hóa truyền thống của dân tộc ta.

Tôi nghĩ bà con ta ở trong nước có thừa đủ sức để lập nên chính đảng của chính mình, với sự ủng hộ, hỗ trợ từ xa của cộng đồng ở nước ngoài. Cộng đồng nước ngoài hãy tận lực hỗ trợ bà con ta ở trong nước, chủ yếu là vận động chính quyền nước mình đang sinh sống ủng hộ có hiệu quả quá trình chuyển đổi hệ thống chính trị ở trong nước. Vừa rồi bà con ta đã tập trung được 150.000 chữ ký trong một kiến nghị thiết thực, cũng là một hành động mạnh mẽ thiết thực chưa từng có.

Nhằm mục đích cứu nước cứu dân, đông đảo nhân dân ta có thể biểu dương nguyện vọng và ý chí muốn đổi mới hệ thống chính trị một cách hòa bình và có trật tự, với khẩu hiệu rõ ràng đòi tự do báo chí, đòi tự do lập hội, đòi ứng cử tự do, đòi trưng cầu dân ý về Hiến pháp mới, về tên của chế độ có nên là «xã hội chủ nghĩa» hay không? Có nên giữ chế độ độc đảng hay không? Có nên giữ chủ nghĩa Mác - Lênin hay không? Có nên giữ sở hữu quốc doanh làm chủ đạo nền kinh tế hay không? Nếu tất cả nhân dân, từ trí thức, sinh viên, học sinh, nhà kinh doanh, nông dân, thương nhân, lao động, thành viên các tôn giáo cùng cựu binh sĩ, gia đình liệt sĩ, gia đình quân nhân, cả những sỹ quan và nhân viên công an thật sự quý trọng dân, cùng nhau cất cao tiếng nói, can đảm bày tỏ ý nguyện của mình thì không một thế lực đen tối nào dám đàn áp.

Tôi viết bài này với tâm huyết của một người không may mắn có một tham vọng chính trị nào, chỉ xin bày tỏ một mong muốn duy nhất là nhân dân Việt Nam rất xứng đáng được hưởng tự do như mọi dân tộc khác, và xin toàn dân hãy cùng nhau đứng dậy đòi lại cái điều quý nhất ấy của chính mình.

Xin các bạn góp ý và trao đổi sôi nổi, xem há chẳng phải hiện nay là thời điểm thuận lợi chưa từng có cho sự nghiệp tự do dân chủ của toàn dân? Há chẳng phải môi trường chính trị trong và ngoài nước hiện nay là rất mực thuận lợi? Bắc Phi, Trung Đông, Trung Âu, Miền Điện nhẵn nhủ điều gì cho chúng ta? Há chẳng phải việc xây dựng một tổ chức chính trị tử tế, lương thiện, yêu nước thương dân là tối cần thiết? Ta có quyền và có sức làm hay không? Há chẳng phải đây là điều then chốt nhất?

Há chẳng phải chung lòng chung sức mọi tầng lớp, mọi ngành nghề, mọi tôn giáo, nam và nữ để đấu tranh cho một nước Việt Nam Độc lập, Tự do, Dân chủ, Bình đẳng, Phồn vinh, Hạnh phúc là thuận lòng dân, thuận trào lưu của thời đại? Há chẳng phải ý dân cũng là ý trời? Há chẳng phải tuổi trẻ chiếm đa số cử tri và phụ nữ là một nửa số cử tri có vai trò to lớn? Những nữ nhi yêu nước ngay thật như các cô Bùi Minh Hằng, Đỗ thị Minh Hạnh, Lê Công Nhân, Nguyễn Thị Dương Hà, Bích Huyền, Huỳnh Thục Vy, Võ Thị Hào ... không phải là hiếm.

Cũng xin nhắc lại nhân dịp sắp đến ngày 30-4 là lãnh đạo đảng Cộng sản còn nợ nhân dân ta lời hứa danh dự hòa giải và hòa hợp dân tộc, họ đã lật lọng thay vào đó là sự chiếm đóng và trả thù, họ còn nợ món nợ nữa là nền dân chủ cộng hòa mà họ chưa bao giờ thực hiện.

Đó là những món nợ của dân, của nước, trước sau không ai có thể quên và phủi tay được. Lúc này là thời cơ cho một việc làm mạnh dạn, quả đoán, quyết định vận mệnh dân tộc. Lúc này là lúc Thiên thời, Địa lợi, Nhân hòa, là lúc môi trường trong nước và quốc tế thuận lợi nhất để, trước hết, ta tự giúp ta, sau đó, quốc tế mới hỗ trợ cho chúng ta được. Sức dân sẽ hùng hậu, vô tận, không bao giờ cạn. Lịch sử đã đến và gõ cửa từng nhà, thức tỉnh từng công dân Việt, bạn có nghe thấy không, thưa bạn?

Nguồn: <http://www.voanews.com/vietnamese/blogs/tin/moi-truong-dau-tranh-04-18-2012-147966785.html>